Ч. 165. Неділя 7 серпня (25 липня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(*Чутка про скликане ради державної. — Справа паралельок на Шлеску. — Франция а Ватикан. — Англійці в Тибеті. — Російско-японьска війна*).

Віденьскі ґазети доносять, як кажуть, з добре поінформованого жерела, що покликане президента палати послів Феттера минувшої середи до Відня стоїть в звязи зі скликанем Ради державної. Говорять, що Рада державна буде скорше скликана, як то первістно було в намірі. Може бути, що на то скорше скликане Ради державної вплинула ситуация, яка настала тепер серед німецких і ческих партий. Межи Чехами показує ся щораз більша нерішимість, що мають робити і видко щораз сильнійший наклін до того, щоби залишити обструкцию. Молодочехи скликують збори партиї і хотять, щоби виборці рішили, чи вести дальше обструкцию, чи ні. Німці знов не можуть дати собі ради зі славяньскими паралельками на Шлеску і они також не знають, що остаточно зробити з тою справою. Вірноконституцийна більшесть не хоче іти до спілки зі Всенімцями та лібералами, в наслідок чого другі партиї не мають на стілько сили, щоби спинити рішене правительства.

Против зірваня француским правительством відносин з Ватиканом зачинає поволи відзивати ся опозиция. Деякі ґазети доказують, що Франция готова через той конфлікт стратити весь свій дотеперішний вплив на християн в Сириї в користь Німців, котрі готові скористати з того роздору межи Францию а Ватиканом. Мов би в доповненю до сего погляду розійшла ся чутка, що цісар Вільгельм приїде під конець вересня до Риму і при нагоді сеї гостини буде утворена при Ватикані німецка амбасада.

З Тибету наспіла вість, що окреме посольство, вислане тибетаньскими народними зборами, вручило полковникови Єнґгисбандови письмо, заосмотрене печатками трох великих монастирів, в котрім тибетаньскі власти просять полковника, щоби він не ішов до їх столиці Лясси. До Чусул на другім боці ріки Цампо має чекати на него найвисший достойник Далай Лями. Полковник відповів на то, що він на то предложене не годить ся; він мусить станути в Лясcї і уступить ся звідтам аж тоді, коли заключить угоду. Тибетанці хотять однакож ще раз зробити послідну пробу і задумують вислати за ріку окрему депутацию до Єнґгисбанда та завести з ним переговори, але здає ся не вдіють нічого, бо полковник завзяв ся, що не буде нігде инде вести переговори як лиш в Лясcї.

Здає ся, що перший головний атак Японців на Порт Артур не удав ся і Росияни відперли їх з великими стратами, хоч знов не можна повірити, щоби ті страти виносили аж 20.000 людий, як то доносять з Чіфу, звідки як звичайно надходять всілякі неправдиві вісти. Найгірше для Японців то, що їх фльота може лиш з дуже далека стріляти, підчас коли російскі торпедовці можуть легко плавати попри береги і атакувати Японців на березі. Впрочім, що діє ся під Порт Артуром і в тій кріпости, о тім не знати нічого, отже годі вірити на сліпо у всі вісти, котрі не можна сконтролювати.

Небезпечнійше здаєсь складають ся для Росиян діла в Манджуриї. На факт, що всі три японьскі армії рівночасно атакували і побили армію ґенерала Куропаткіна, мало хто звернув увагу, аж ось приватна депеша берлиньского „Tageblatt-у“ показує вагу послідних трох битв в яснійшім сьвітлі. В депеші тій, датованій з Токіо 3 серпня, сказано:

„Аж тепер став звістний в цілім своїм обємі великий успіх борб з 31 липня і 1 серпня. На приказ маршалка Оями заатакували всі три армії Росиян і через оба дні боролись

---

13)

Панна з почти.

(З німецкого — *Артура Ахляйтнера*).

(Дальше).

Минула може годинка, коли Антін побачив, як під гору іде жандарм, що від часу до часу пристанав і глядів на легкий дим, який піднимав ся з колиби Мартля. Антін не знав спершу, чи задля появи органу безпечности має гнівати ся чи тішити ся. І дійстно жандарм звернув ся до колиби, дим видав ся єму підозрілим.

Антін не спускає ока з хати, до котрої вступив жандарм. Підчас ловів ледви чи коли був такий зворушений як тепер.

Вкінци жандарм вийшов на двір, але без Вестля і пішов на діл до села.

Лісничий рад відгадати, що там межи обома стало ся. Вестель десь оповів по свому, як то він стратив руку, а недовірчивий жандарм пішов тепер питати молодого доктора, чи то правда. Коли шибеник викрутив ся, то лікар відкриє певно правду і Антін піде перед суд задля вибухових куль. Випередити жандарма годі, бо доктор мешкає за далеко. Не остає ся нічо иншого як слідити дальше Вестля.

І справді, однорукий виходить з хати і змагає просто до ревіру. За ним іде осторожно, тихцем стрілець.

Перед молодником Вестель зупиняє ся. Антін вилазить на самотну сосну і слідить дальше. Крізь той молодник перетягає дичина радо на сусідну полонину.

Однорукий мешенник знає се добре. Який той хлопчиско спритний, хоч не має одної руки! Серед лісового прорубу нагинає податливе деревце до землі, вигинає середину в каблук і прикріпляє до пня по другім боці. До вигненого каблука прикріплює дротяне сильце на переходячу дичину.

Антонови досить того, він кипить від обуреня. Колиж до того побачив, що Вестель обходить молодник в далекім крузї, очевидно в тій цїли, щоби наполошити в горі дичину і нагнати її на лісовий проруб із сильцем, тоді лісничий зіскочив з дерева і пустив ся гущавинком просто до злодія. З ручниці не хоче робити ужитку, але за те випробує палицю і то порядно. Серед ліса, що не дає як слід укрити ся, находить видолинок; тут ховає ся лісничий і лежить непорушно.

Незабаром затріщало ломаче, надбігає сполошена дичина, а за нею садить однорукий драбуга, що навіть калікою упражняє своє капридостойне ремесло. Вестель чвалає попри видолинок, але в тій хвили зриває ся Антін і в кількох скоках опиню ся коло него. На плечі молодого проступника спадає із свистом палиця і Вестель скрикнувши від болю, валить ся на землю. Ще оден удар кулаком межи очи і хлопець простягає ся приголомшений. Тепер треба усунути сильце на переді прорубу. Антін закляв з пересердя; там висить оленок, майже удушений, фиркаючи ногами...

Борзо прискакує до него, притолочує деревце до землі, розриває дротяне сильце і увільняє дичину, що паде на землю і хапчить. Дріт врізав ся сильно в шию, розгін був за великий. Антін полишає оленка на місци — може ще прийде до себе — і вертає до Вестля, що тимчасом підвів ся з трудом на ноги і хотів вже утікати.

Збитий на квасне яблоко, Вестель постановив сьвято зречи ся раз на все мести і всякого пельованя в ревірі.

Постенфірер відшукав доктора Обергумера в домі пекаря і розпочав доходжене. Кастуль зміркував відразу, в чім діло; фатальне положене супротив барона. Він здивував ся чимало, коли Вімлятіль спитав, чи то правда, що оповідав Вестель, немов то падуче дерево позбавило его руки.

— Так говорив нам Вестель?

— Гиля мала відбити єму раня, а ви, пане доктор, відрізали его зовсїм!

— Що за крутій! — пробурмотів Кастуль невдоволено.

— Отже збрехав! — заключив Вімлятіль.

Доктор Обергумер найшов ся в скрутнім положеню; рад би заощадити баронови неприємностий, а так само й Вестлеви, котрий через страту руки потерпів аж надто тяжку кару. Але обовязком лікаря говорити правду. І тому він заявив, що зранене Вестля наступило від вибухової кулі; кість була зовсїм розторощена, так що руку треба було відрізати.

Жандарм хотів тепер дізнати ся про близші подробиці, яких однак доктор Обергумер не міг уділити.

Відтак перевів Вімлятіль слідство на зам-

ся хоробро. Армія центра під командою Нодзи держала коло Сімучан стоячу напротив неї середину російської армії, мабуть другий корпус під командою ґенер.-майора Алексієва (званого „число II“ для відріжненя від намістника Алексієва). Армія ґенер. Оку обходячи здалека російске праве крило, відперла корпус Зарубаєва до Хайчена. Кавалерия ґенер. Оку заходить вже гостинцем з Інкав до Нючван (Старий Нючван) Росиян із заду.

Тимчасом повів ґен. Курокі скріплену першу армію наперед і обходячи рівночасно ліве крило Росиян, розбив его по геройскім опорі, підчас котрого погиб ґен. Келлер. Тут ставали до бою найлїпші російскі полки X. корпуса, скріплені частию XVII. московского корпуса. Японцї відперли їх аж на вижини перед Ляояном, де їх, як здаєсь, перейняло сьвіже російске войско. Кавалерия Курокого мабуть вже переступила гостинець, що веде з Ляояну до Мукдена. Страти Японців мають виносити около 2000, а Росиян може в троє більше, бо они ставали знов лавами до бою, що не відповідає вимогам теперішного способу веденя війни.

Як із повисшого представленя виходило би, ситуация для армії ґен. Куропаткіна була би дійстно дуже критична. Здає ся однакож, що армія ґен Курокого ще не вспіла перейти через зелїзницю і гостинець, що ведуть з Ляояна до Мукдена, отже й не замкнула дороги російскій армії. Коли би однакож так стало ся і коли би Японцї знову успішно заатакували Росиян на цїлій лінії, то сим послїдним не оставалось би нічого, як лиш уступати до хіньскої границї, де Хінцї розставили своє войско, котре сими днями одержало вже приказ не перепускати російского войска під ніяким услівєм за границю.

Новинки.

Львів дня 6-го серпня 1904.

— **З львівского унїверситету.** Є. В. Цїсар іменував надзвичайного професора дра Марк. Хлямтача звичайним професором римского права, а надзвичайному професорови того самого предмету др. Ігн. Лисковскому надав титул звичайного професора унїверситету львівского.

— **Погорільцям громади Ясниск,** городецкого повіта, уділило ц. к. Намістництво 1000 К запомоги.

— **Нова складниця почтова** буде заведена дня 10 с. м. в Дубровици, городецкого повіта. Громада Дубровиця належить до округа доручень уряду почтового в Янові коло Львова і буде з ним получена післанцем, що 6 разів на тиждень буде переносити почтові посилки.

— **Вчасний відлет.** З ріжних сторін краю доносять, що бузьки, котрі звичайно аж в другій половині серпня ладять ся до відлету, в сїм році вже тепер почали громадити ся. Імовірно небувала посуха єсть причиною тої незвичайної появи, бо випалені від сонця луки не дають птицям достаточного корму. Скорий відлет бузьків в сїм році замічено також і в инших краях.

— **Пропала дївчина.** На возї в заїздї краківского готелю у Львові полишив вчера селянин Данило Кинч свою 14-лїтну дочку. Коли повернув з міста, дївчини не застав. Дївчина трохи дурновата і можлива річ, що блукає ся кудись улицями міста, або може стала ся жертвою злих людий.

— **Огні.** З Кульчич коло Самбора пишуть: Дня 1 с. м. в понедїлок вибух в саме полудне огонь в стодолї селянина Чарнецкого. За хвилю розширив ся і на его хату і хату сусїда. Відтак заняла ся стодола дальшого сусїда, звідки перекинув ся огонь на парохіяльні будинки о. Гординьского і помимо сейчасової енергічної помочи двох сикавок в протягу не цїлої години згоріло цїле попівство, разом 7 будинків з помешканєм. Огонь був імовірно підложений; слїдство веде ся. Шкода виносить звиш 12.000 К.

— **З зелїзниць.** В цїли скоршого перевозу рогатої худоби і безріг з Галичини і Буковини на торги праскі і віденьскі заведено з днем 1 мая с. р. крім денних поїздів товарових також в деяких днях тиждня поїзди поспішно товарові. Днї і часи відїзду сих поїздів поспішних з поодиноких стаций подають точно дотичні оголошеня, які находять ся на кождій стациї. В інтересї самих сторін лежить, поступати точно після постанов, обнятих тими оповіщенями.

— **Смерть в Альпах.** Перед кількома днями приключила ся в тирольских Альпах трагічна пригода. Професор і ректор унїверзитету в Інсбруцї, др. Ернест Демеліюс, підчас прогульки на вершок Цермат упав з гори і погиб на місци. Др. Демеліюс був два рази рік по році ректором і був способним правником.

— **„Висший музичний Інститут“** і „Львівский Боян“ перенесли ся з дотеперішного мешканя при ул. Трибунальскій до нового мешканя на розї улиць Театральної і Вірменьскої коло „Народного Дому“. Нова кватира займає на І поверсї фронтові сьвітлицї до обох названих улиць, єсть висока, ясна і майже два рази так простора як попередна. Складає ся з двох саль більших, трех комнат менших і нижі. Розклад помешканя дуже вигідний.

— **Дирекция приватної женьскої семинариї учит. з викладовою мовою рускою у Львові,** ул. Сикстуска ч. 47 І пов. подає до відомости, що рік шкільний 1904/5 розпічне ся дня 5 вересня. Запис учениць відбуде ся дня 31 серпня і 1 і 2 вересня в годинах від 10—1. Іспити поправчі і вступні відбудуть ся дня 3 вересня. До запису можна зголошувати ся устно або письменно, при чім треба: 1) зложити вписове в квотї 4 К; 2) виповнити 2 вписові картки і предложити: 3) метрику уродженя, 4) сьвідоцтво шкільне з послїдного півроку, 5) сьвідоцтво здоровля, стверджене через міиского або повітового лїкаря, 6) деклярацию родичів взгл. опікунів, що оплата шкільна платити ся буде правильно, місячно з гори. — Услівєм приняття до І кл. — побіч вимаганого підготовленя єсть також укінчений з початком вересня с. р. 15 рік житя. Від вступного іспиту до І кляси можуть бути увільнені учениці, що скінчили V кл. школи видїлової. Оплата шкільна виносить

ку і під вечер був рапорт до староства готовий на почті.

Кілька днїв пізнїйше урядував в селї слїдчий судия, перед котрим ставали доктор Обергумер, надлїсничий Антін і однорукий Вестель. Вімлятіль був також присутний. Половина села вилягла перед гостинницю, де в сали до танців відбувало ся переслухане і списувано протоколи.

Молодий доктор розповів, як він найшов тяжко раненого і відтак єго ратував. Вестель хотїв спершу говорити байку про упадаюче дерево, але відтак визнав правду, що полював на дичину і грозив лїсничому. Отже Антін мусїв в конечности боронити ся. Але вистріл вибуховою кулею! Лїсничий остав при зізнаню, що кулю случайно проміняв.

На тім скінчило ся вступне слїдство. Не арештовано нїкого.

X.

Що околиця Зедорфу славна зимовою порою з надмірної обильности снїгів, Ліна чула ще в Інсбруцї, коли референт в дирекциї, приймаючи єї на службу, заявив: Зедорф то почтова стация, де їздить ся на „скі“. Але до такої забави Ліна не має найменшої охоти, а совганка на лежвах також неможлива, бо озеро не покрило ся ще достаточно грубою верствою леду. Зате паде від кількох днїв снїг так обильно, що засипав навіть плоти. По садах ратують господарі овочеві дерева і корчі підпорами, але в лїсах снїг наробив великої шкоди, обломлюючи своїм тягаром галузи, так що не оден ліс виглядав, начеб у нїм лютила ся буря.

Зедорф сховав ся більше як два метри під снїг і за ніч прибрав дивно змінений вигляд. Було вже близько Різдва; мороз потиснув, озеро замерзло, а що лїд закурило снїгом, то зеркало води подобало на вкриті снїгом луки — озеро щезло. Всьо біле, одна біла площа, а довкола білї гори. Зедорфскі сторони годї більше пізнати, всьо змінило ся і розвіялась принада, якою озеро чарує в лїті.

Почтовий рух, вже й так зимою незначний, обмежує ся до одноразового обороту на добу. Осип котить ся рано залюбки по снїгу на долину до зелїзницї а по полудни драпає ся знов під гору. На сїльских улицях — дійсно є їх дві і кілька собачих стежок — треба брести одно поза другим. Розкопано снїг лопатами перед церквою, двома гостинницями і перед приходством. Почта не дождала ся такого зарядженя; стара почтмайстриха держала ся практичного погляду, що публика має сама витоптати собі снїг.

Панна Ліна привикла була від молодости до руху і сьвіжого воздуху в горах, тому круженє між канцелярию а їдальною комнатою являло ся для неї незвичайно скучним; она чула ся справдїшною невільницею почти. Про розкопане снїгу нема бесїди, а снїговий плуг Зедорфяни чедви чи знають з імени. Та й пощо? В маю поможе вже дощ усунути купи снїгу, а до зими від жовтня до мая привик кождий житель Зедорфу.

В почтовій канцелярії було якийсь час зовсїм спокійно, тому Ліна могла по службовим приписам переходити всї протоколи і формулярі, провірювати дневники і удержувати касу в найбільшім порядку. Однак перед Різдвом почтовий рух мимо великих снїгів зріс. Осип не годен вже удвигати на почту пакунків, треба конче саньми їхати до зелїзницї.

Стара почтарка незвичайно скоро примінила ся до бажаня експедиторки; она не може ще стравити послїдного заяця і піддає ся всїм зарядженям Ліни досить покірно. Лише домаганої шкробачки від снїгу не хоче дати для публики, бо нїяк не може зрозуміти єї хосенности. Она сиділа собі в своїй приватній комнатї гарненько під теплою печию і байдуже їй було, що почтова публика наносила до канцелярії чи мало снїгу, від котрого на підлодзї творили ся цїлі калюжі повні снїгового болота. Канцелярия має тепер зелїзні віконницї, отже шкробачка від снїгу зовсїм злишна.

Щож було Лїні дїяти? Мусїла витирати шматами калюжі і то сама. Се гарна відміна в почтовій службі, однак при тій розривцї не сьмів заскочити єї хто-небудь із сїльскої публики, бо тодї повага пропала би безповоротно.

Що йно вимачала шматами опять таку баюру, коли до канцелярії прикивав ся наглядно підхмелений мужичок і спитав, чи добре потрапив до панни на почтї.

— Так, а що ви скажете?

— Ей, також якась болячка! Говорить до мене „ви“! Не паньскай ся, небого, можеш менї також ти-кати!

По тім много обіцюючім вступі верховинець добув мошонку, взяв з неї цїлу жменю мідяків та кілька риньских і кинув гроші на стіл.

— На, — сказав — то для Вестля в Ґрубі!

Ліна витолкувала дикунови, що до висланя гроший потрібний почтовий переказ, котрий має виповнити сам надавець

— Що, що? Я сам! — крикнув розсерджений.

Не вмієте писати?

— Чому нї! Вміти вмію, але менї не хоче ся! Пощож на почтї такої великої панї?!

Експедиторка дала єму назад гроші та переказ, і пояснила, що почтї вільно виповняти перекази лише для людий неписьменних.

Мужик почав страшно клясти, але вкінци мусїв таки забрати ся, не полагодивши свого дїла.

Незадовго потім прийшов коваль з клунком вудженини, котрий хотїв вислати свому синови до Бріксен. Ліна не хотїла добродушному чоловікови робити нїяких перепон, хотяй пакунок заносив неприємно димом і бракувало пересилкового переказу. Тому сказала:

— Добре, коштує 35 крейцарів!

місячно 20 К, однак на внесене збору учительского може бути обнижена пильним і спосібним ученицям в міру їх спроможности материяльної.

— Репертуар руского театру в Яворові. (Саля „Сокола“. Білети продає торговля п. Ґурґула. Абонамент 6 вистав 10 корон. Початок година 8). — Четвер, 11 с. м. перший раз: „Свати Мусія (Пісні в лицях)“ оперета народна в 3 д. Кропивницкого. — Субота 13 с. м. гостинний виступ тенора опери в Люблянї п. А. Гаєка: „Ярмарі“ оперета в д. Целера. — Неділя, 14 с. м. перший раз: „В народі“ конкурсова штука в 5 д. Стешенка. — Второк, 16 с. м. перший раз: „Відьма“ сензацийна оперета в 5 д. Яновскої. — Четвер 18 с. м. представлене в честь уродин Є. В. Цісаря Франц Йосифа I.: Австрийский имн, відспіває цілий персонал театру; слідує: „Перехитрили“ оперета народна в 3 д. Кропивницкого. — Пятниця, 19 с. м. перший раз: „Діти Ванюшина“ найновійша драма в 4 д. Найденова. — Субота, 20 с м. „Дон Цезар“ оперета в 3 д. Делінґера. — Неділя, 21 с. м. „Ой не ходи Грицю та на вечерниці“ драма зі співами і танцями в 5 д. Старицкого. — Второк, 23 с. м. перший раз: „Весіля при ліхтарнях“ оперета Офенбаха. — Четвер, 25 с. м. перший раз: „Міщани“ сцени в 4 д. М. Горкого. — Субота 27 с. м. „Циганьский барон“ оперета в 3 діях Страуса. — Неділя, 28 с. м. перший раз: „Невольник“ образ на історичнім тлі в 5 д. Кропивницкого. — Второк, 30 с. м. гостинний виступ п. А. Гаєка „Катерина“ велика опера в 3 д. Аркаса.

— Селяньска бурса у Львові грибовицкої філії Руского тов. педагогічного буде удержувати в сім році шкільнім до 30 учеників ріжних шкіл. Платня місячна від учеників шкіл народних і виділових виносити буде 8 зр., а від всяких инших 10 зр. платних з гори за каждий слідуючий місяць. Питомці бурси будуть діставати снідане, 2 страви на обід і одну на вечеру і 3 рази в тиждень мясну страву, а в инші дни, звичайні добре приладжені страви селяньскі. Бурса приймає руских хлопців без ріжниці стану, без огляду на поступи в науці доти, доки родичі не перестають їх до школи посилати. Постійний нагляд над питомцями веде настоятель бурси і директор. Зголошеня листовні о приняте до бурси треба присилати найдальше до 15-го серпня с. р. на руки п. Івана Строньского, управителя школи в Збоїсках, почта Львів-Підзамче.

— Конкурс. Тов. взаїмних обезпечень „Днїстер“ розписує сим конкурс на шкіц розкладу і фасади дому 3-поверхового для тов. „Днїстер“ при ул. Підвале у Львові. — Премії за шкіци визначує товариство 2: перша 500, друга 250 К. Реченець предложеня шкіців до 10-го серпня 1904. Близших інформаций уділяє Дирекция „Днїстра“ щодень між 12-ою а 1-ою год. в полудне (Ринок 10 II пов).

— Позір! Товариство „Сокіл“, котре заводить в краю сторожі пожарні, уряджує в сім роцї фантову лютерию на дохід будови власного дому. В тій цїли видав „Сокіл“ льоси в видї переписних листків в 10 родах по цїні 25 сот. льос. Набувати їх можна в „Соколї“ у Львові, по всїх складах „Народної Торговлї“ на провінциї як також в філїях „Сокола“ по більших містах. Крім того видав „Сокіл“ на ту саму ціль облїґациї (зворотна позичка) по 10 кор. Набувати їх можна у д. Ів. Бачиньского, касиєра „Днїстра“ у Львові, Ринок 10.

Господарство, промисл і торговля.

— Ціна збіжа у Львові дня 5 серпня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця н. 9·60 до 9·80; жито н. 6·70 до 6·90; овес 6.75 до 7·—; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 6·30 до 6·75; ріпак 8·75 до 9·25; льнянка —·— до —.—; горох до варення 7·50 до 9·—; вика 6·— до 6·50; бобик 6·25 до 6·50; гречка 8·75 до 9·50; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо 180·— до 190·—; конюшина червона 65·— до 70·—; конюшина біла 55·— до 60·—; конюшина шведска 45·— до 55·—; тимотка —·— до —·—.

Добродушність коваля щезла в одній хвили.

— Що, трийцять пять крейцарів?! Коли фіра до найвисшої колиби коштує лише двайцять! А то мені подобає ся! Мусиш спустити! Більше як пятнайцять крейцарів не дам аби що!

— Не можна! На почті нїчо не торгує ся! Або оплатіть ви посилку, або піде зовсім неоплачена! Тоді мусить принамач заплатити порто і кару в додатку!

— Того не буде! Мій хлопець не був ще караний і я не позволю, щоби карала єго почта!

Цїлої чверть години намагала ся панна єго поучити, але дармо. Коваль, обурений таким переслїдуванем, поніс пакунок назад домів; відставить єго післанцем з Інсбрука, хоч би й риньского мало єго коштувати.

Так надійшов день перед Різдвом. На дворі в горах запала мрака, сніг перестав падати.

До канцеляриї прибуло вже вчера сім пакунків — число, що поясняє ся лише сьвятами, а над котрими Ліна, погадавши на величезний рух у великих почтових урядах, усьміхнула би ся певно, коби ті немногі пакунки не видавали таких милих пахощів. Заносило сиром, стухлим салом, ковбасою і т. п., так що Ліна урядувала зовсім радо в студеній температурі і лишила вікна отворені. Вчасним ранком Осип відставив те добро на самотяжках до зелїзниці.

О осьмій годині отворила Ліна канцелярию, привівши перед тим до порядку й комнату, що служила за спальню.

По кількох минутах придріботіла старенька бабуся і положила на урядовий стіл затовщений пакунок з пампухами.

— Слухай, паннунцю — просила, правитавшись вічливо — будь така добра і пішли то геть. Знаєш, то сьвяточні пампухи, котрими страх утішить ся Міхель у Відни, як дістане рано до юшки.

— Алеж бабусечко! — сьміє ся голосно Ліна — так скоро не дійде!

— Що, не дійде? Хиба не хочеш! Але будь така добра і вишли, щоби пампухи прийшли до Відня ще теплі, а тоді Міхель ще більше утішить ся!

— Йдіть, бабусю, майте розум! Із Зедорфу до Відня потребує пакунок принайменше 18 годин. За той час пампухи вистигнуть.

— Так гадаєш? То зателеґрафуй пампушки!

Ліна вибухла сьміхом.

— Чому сьмієш ся так глупо?

— Алеж погодіть, бабусю! На тій почтї нема телеґрафу. На другий рік може прийде.

— Так? Ну, то мушу сказати, що се вже капарство! Але маєш тут адресу, вишли пампухи почтою, коли инакше не можна.

І бабуся подає карточку, на котрій стоїть коротко: „До мого дорогого сина, вояка у Відни“.

Надармо старала ся Ліна пояснити, що у Відни є тисячі вояків, отже пакунок з такою недокладною адресою годі доручити.

Бабуся відповіла хитро:

— Так думаєш? А то красно! Як хотіли взяти мого хлопця до війска, то найшли єго далеко в горах на границї. А тепер удають, нїби єго вже не знають, бо всадили єго в цїсарский мундур. Но, но! Я не вірю! Ти не хочеш, як бачу! Ти хотіла би, бачу, на могорич дістати, бо заходять сьвята. Але диви, почтарко, таж я бідна, стара женщина і більше не можу дати як десять крейцарів. Риньский, одинокий і послїдний лежить разом з пампухами і належить до Міхля при війску, щоби мав на склянчину вина в таке велике сьвято.

(Дальше буде).

ТЕЛЕҐРАМИ.

Борислав 6 серпня. Кількох дрібних продуцентів жидів заключило вчера угоду з робітниками. Комітет великих продуцентів не годить ся з тим, але заявив нині, що кождому підприємцеви вільно приняти давнійших робітників на дотеперішних услівях. Може бути, що в понедїлок робота по части вже розпічне ся.

Париж 6 серпня. „Matin“ доносить з Петербурга: Кажуть, що 200.000 Японців під командою ґен. Курокого веде борбу з войском ґен. Куропаткіна. Битва тота має рішити о вислїдї кампанії.

Москва 6 серпня. Росийска аґентия телеґрафічна доносить: Арештований на курскій зелїзници якийсь Японець виле́ґітимував ся яко Кореєць.

Рим 6 серпня. Тутешне японьске посольство на основі телеґрафічних інформаций з Токіо заперечує подану в одній з тутешних ґазет, мов би японьский кружляк „Касуґа“ затонув.

Токіо 6 серпня. (Урядово). В битві під Томучен мали Японцї разом 124 убитих і 660 ранених. На поли битви лежало 700 погибших Росиян, котрих похоронено з військовими гонорами. Японцї здобули 6 пушок і великі запаси муніциї та поживи. — Куракі доносить, що в битвах під Юсулїнчу і Янцелїн стратив 906 вояків і 40 офіцирів. Росияни же стратили 2000 людий; крім того 8 офіцирів і 109 вояків дістало ся до японьскої неволї. Японцї здобули дві гармати, богато карабінів, шатер, ґранатів і т. п. Особливо велику страту потерпіли Росияни під Юсулїнчу 31 липня. Коло Пілан на 7 миль від Юсулїнчу обійшли Японцї уступаючу взад росийску кольонну зложену з трох полків піхоти і на 1000 до 2000 кроків почали сипати огнем на цїлу лїнію росийску. По полудни появили ся Росияни під білим прапором з червоним хрестом, щоби забрати убитих і ранених. В виду того перестали Японцї стріляти.

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·03 по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в недїлї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими условями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потручення провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших папер в підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ

ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом І. Недошада — (Телефона ч. 527).